

до и до оутъ (?) . . . псправите, а не Кльнесте писавшаго. Тоя ржкописъ принадлежи на г. Михановича австрийскиятъ консулъ въ Солунъ«. Г. Григоровичъ е видѣлъ това евангелие преди 1848 година; но ние не знаеме въ самото евангелие ли са намира долеизложеното житие или съ другъ нѣкой ржкописъ. Ако вникнеме въ правописанието на озаглавенното отъ г-на Григоровича евангелие, то ще да видиме, че то има голѣмо сходство съ нашиятъ памѣтникъ. Ние не знаеме още преписанъ ли е тоя памѣтникъ отъ г-на Николова както трѣба или не *).

Царствоуѣщемъ Кало Поанноу царю влзгарскомъ, братоу стараго асѣна царя, приемьшемъ гръчскѣя землѣ, Оракѣ, македонѣ, неладж и пелладж, и дошъдъшемъ в градъ мегленскомъ, и тоу кысгъ р. днѣхъ. и помолиса когоу, приемъ скрегенниѣхъ рѣкжъ преподовнаго иларионѣхъ воинѣхъ на когъмили. Божественнои ревностіеѣхъ разджежшася възхота принести моштѣ свѣтаго в свои настольнѣи градъ царствоуѣщи. големи тръновѣ глаголижеми. Иѣ же повелѣ сжштимъ (иже) подовекластїеѣхъ него. и двигъше моштѣ свѣтаго съ ракоѣхъ (ковчегомъ**) принесша е отъ града тѣя. оуслѣ-

*) Чудно нѣщо! Нашите стари памѣтници пропадатъ безслѣдно и никой не мисли за тѣхното съхранение! Ако г. Михановичъ, г. Григоровичъ и др. сж обраде нашите манастире съ цѣлъ да увардатъ старите памѣтници отъ истрѣбленіето на невѣжественните калугере, то тие сж направиле голѣма заслуга на науката; но ние видиме, че множество ржкописи са изнасятъ изъ нашето отечество и губатъ са . . . Кой знае дѣ са намиратъ днесъ оне наши драгоценности, които сж принадлежѣле или които принадлежатъ на г-на Михановича!

***) Думите, които сж помѣстени между двѣ скобици, сж написани послѣ и съ друго мастило. М. Николовъ.